

§ 18.

Kommer den udsatte Straf ikke til Fuldbyrkelse, betragtes den som udstaaet ved Dommens Afsigelse. En betinget Straffedom, som ikke er kommet til Fuldbyrkelse, skal i ingen Henseende være til Hinder for Udøvelsen af borgerlige eller offentlige Rettigheder.

§ 19.

Bliver den betinget domfældte inden 5 Aar efter endelig Afsigelse af den betingede Dom under en offentlig Sag tiltalt for nogen strafbar Handling, der er begaaet, førend Dom overgik ham i 1ste Instans, og for hvilken der er forskyldt højere Straf end saadanne, hvis Fuldbyrkelse efter § 17 kan udsættes, skal Retten fastsætte en ny, for begge Forbrydelser fælles Straf, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs §§ 62 og 64.

Er det derimod efter den for det senere oplyste Forhold forskyldte Straf ikke udelukket, at betinget Straffedom med Hensyn til dette kunde afsiges, skal Retten under Hensyn til de i § 17 fremhævede Omstændigheder afgøre, om en for begge Forbrydelser fælles Straf til Fuldbyrkelse uden Udsættelse bør fastsættes, eller om ny betinget Straffedom bør afsiges.

§ 20.

I enhver betinget Straffedoms Konklusion skal det under udtrykkelig Henvisning til denne Lov udtales, at Straffen efter 5 Aars Forløb vil bortfalde, saafremt domfældtes Forhold gør ham værdig dertil.

4de Kapitel.

Udvidelse af Nødværgeretten.

§ 21.

Alm. borgerlig Straffelovs § 40, 1ste Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes: „Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Velfærd, eller hvor sagesløs Person afværger eller søger at afværge voldeligt Overfald, hvoraf han maa antages at have frygtet betydelig Skade, være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øjensynlig Fare“.

5te Kapitel.

Lovens Gyldighedstid; Overgangsbestemmelser;

Ophævelsesbestemmelse.

§ 22.

Denne Lov træder i Kraft en Måned efter dens Indrykkelse i Lovtidenden. De i Loven indeholdte ændrede Regler om Straffes Fuldbyrdelsesmaade komme til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor Sagens endelige retslige Afgørelse finder Sted, efter at Loven er traadt i Kraft. Paa Forbrydelser, begaaede førend Lovens Træden i Kraft, bringes Lovens øvrige Regler af Domstolene ikkun til Anvendelse, saafremt det skønnes, at den skyldige derved ikke behandles strengere end efter den hidtilværende Lovgivning. Reglerne i §§ 12 og 13, 2det Stykke, ere anvendelige i alle Sager, der ikke ere endelig afgjorte ved Lovens Træden i Kraft.